

POSTER
STICKER
HEDİYE

inat et, yarat!

İNAT

SAYI 7 / MAYIS / İKİ AYLIK GENÇLİK DERGİSİ

DOSYA KONUSU:
GELECEĞİN
EDEBİYATÇILARINA

SINIFTAN ÇIKTIK
SINIFLA BULUŞTUK
İNATÇI LİSELİLER

İNAT'IN BU SAYISINDA

DOSYAKONUSU:
GELECEĞİN
EDEBİYATÇILARINA

GELECEĞİN EDEBİYATÇILARINA **4**

Nil Balanlı

TEST: BU YAZ NE OKUMALISIN? **6**

KIZIL/KARA:
KAPİTALİZMİN ÖLÜMÜ MÜ? **8**
DÜNYANIN ÖLÜMÜ MÜ?

Veli Şenel

ERKAN BAŞ'LA BAŞ BAŞA **10**

Pelin Yıldız - Gökhan Cankurt

ÇAPRAZ BULMACA **11**

MEDENİYETİN UÇ BOYLARINDA: **14**
BİLİMKURGU

Tuğberk Sumer

GEZİ PARKI VE ALTERNATİF MÜZİK **15**

Rüzgar Selvan

Bu dergiyi İnat'ın muradına en çok ulaşan sayısı olması için planladık. Muradımızı biraz açalım. Yaşadığımız hızlı ve hararetli dönem, hızlandıkça sığlaşmaya, hararetlendikçe anlaşılabilirliği azalmaya doğru gidiyor. Bu gidişle kavga etmektense kavgayı ilerlemenin önüne geçmek isteyenlere karşı vermeye odaklanmalıyız. Karanlığa karşı aydınlığı, kindarlığa karşı dayanışmayı, cahiliyete ve övgüsüne karşı; cahil olmanın normal olmak aydın olmanın ise ucube kaçmak olduğu anlayışla savaşılan bir sayı çıkartmak istedik. Bu savaşa girdiğimizde elimizdeki en güçlü silahlardan birinin edebiyat olduğunu gördük edebiyatın baktığının ötesini görebilmenin antremanı olduğunu gördük. Fakat bir silah olarak edebiyat, yalnızca onu tutacak eller olduğunda kullanılabilir. Bu yüzden dosya konumuz yalnızca edebiyat değil, edebiyat silahıyla günümüz yüzeyselliğine, soyuttan yoksun somut özentiliğine savaş açan gelecek yüzyılın edebiyatçılarına oldu.

İlk yazımızda dosya konumuzu sebeplendirdik. Sonrasında bizi her sayımızın en zor aşılın sayfaları, yani bulmacamız karşılıyor. Bu bulmacayı çözmek için birkaç düzine kitap okumanız gerekebilir. Yazılarımızın devamında ise edebiyatın en özün yanlarından birini oluşturan bilim kurguyu, toplumsal olanın her zaman gerçeklik öğeleriyle anlatılmak zorunda olmadığı hatta tarihin ilginç anlarında bir takım buluşlara dahi öncülük ettiğini görüyoruz Yaza girerken birkaç ek koymamız gerektiğini düşündük ve derginin tam ortasında masa başından kalkıp duvarınıza asmak için bir poster ve istediğiniz yere yapıştırmanız için bir sticker ekledik.

Görsel ve Tasarım: **Mahur Uslu**

KÜNYE: Yaygın-sürelî yayın Mayıs-2024 Türkiye İşçi Partisi Yayınıdır

Sorumlu Müdür: **Selin ERHAN**

Adres: **Caferağa Mh. General Asım Gündüz Cad. Yeğiner Sitesi**

B Blok No: 37 Kat: 2 Kadıköy-İstanbul

BASKI: Zeytin Tabela Dijital Baskı ve Reklam Sanayi Ticaret Limited Şirketi

Mustafa Kemal Paşa Mh. Çetin Sk. No:7/B Parseller-Avcılar İstanbul

GELECEĞİN EDEBİYATÇILARINA

Nil Balanlı

Harflerle, kelimelerle tanıştığımızda başımıza geleceklerden bihaberiz. Bu hayata gelişimizin takribi 7. senesinde başlayan “edebiyat” ile tanışma serüvenimizin bir yerinde edilgen konumumuzdan sıyrılıp elimizle kavradığımız kalemimiz, sayfaları karalamaya başlamamız ise işten bile değil. Yazın dünyasında var olmaya aday olmak dahi başlı başına bir mesele olarak görülebilir zira bu kocaman edebiyat dünyasında hakkını verecek kadar gezinmeye vaktimiz olmadığından yakınabiliriz veya karaladığımız sayfalardan utanabilir, yetersiz görebilir ve “boş hayaller peşinde koşmanın” işlevsizliğine kendimizi inandırıp bu yaratıcı üretimin ıstırabına başlamadan son vermek isteyebiliriz. Bu yazıda seslenmek istediklerim ise eline kalemini almaktan çekinmeyenler, belki üçüncü kişilerle paylaşmaktan çekinenler, yazıyor olmanın tatlı hissini deneyimleyen ve ondan kopamayanlar. Geleceğin edebiyatçıları olmaya tüm zorluklarını kabul ederek aday olanlar.

Bir kere zevkini tattığımız okuma eylemi öyle güzel gelir ki çoğu zaman tüketebileceğimiz kadar tüketmek isteriz ve sonra bir bakmışız ilgili olduğumuz konuları, yazıları buluyoruz yavaş yavaş. Belki kuram ve teoriler üzerine okumalar yapmak çeker ilgimizi ya da belki özellikle “eğitici” niteliği konusunda oldukça hakkının yendiğini düşündüğüm kurgu romanlara yönelmişizdir. Bilhassa eğilmek istediğim eserlerin bu noktada edebi eserler ve onların çıkış noktaları olduğunu belirtmek zorundayım çünkü bana soracak olursanız bugüne kadar özellikle zorunlu edebiyat derslerimizde yeterince iyi ele alınmayan bir konu. Kaleme alınan eserleri dönemin toplumsal dinamikleriyle birlikte ele almamak bizlere oldukça dar bir bakış açısı sunuyor zira yüzeysel bir analizle fark edebiliriz ki insanın toplumdan azade bir var oluşu olmadığı gibi ürettiği eseri de bu anlamda toplumdan azade olmayacaktır. Gözlerimizi gezdirdiğimiz sayfalarda bazen bir çekirdek aile, bazen iki aşık genç anlatılır gibi görünür ilk bakışta. Ama metni derinlikli bir biçimde algılamaya niyet ettiğimiz noktada birbirlerine aşık bu iki gencin

kavuşamama hikayesinde işaret edilen “ailelerin farklılıklarına” baktığımızda fark ederiz ki bu ailelerin farklılıkları o dönem esen siyasi ve toplumsal havada yatar. İlk bakışta Fatih’te oturan bir genç kızın Harbiye’deki hayata özenmesi, oradaki ihtişamlı hayatı ayaklarına serebilecek bir adama gönlünü kaptırması gibi görünen bir anlatının bu anlamda basit bir kavuşamayan genç aşıklar şablonuyla ele alınmaması gerektiği gibi ilk aklımıza gelecek olan “geleneklerine sırtını çeviren bilgisiz bir genç kızın ders alma hikayesi” gibi tekdüze bir sonuca da varılması gerekir. Ülkemizin edebiyatına göz gezdirdiğimizde özellikle Tanzimat dönemi ve dolayısıyla romantizm akımının izlerini taşıyan eserleriyle yazarların çelişkiler üzerine oturtulmuş kurguları dikkatimizi çeker. İyi ile kötü ve Doğu ile Batı çatışmaları bilinçli ve bazen kasti olmayan şekillerde eserlerde çokça yer bulur. Bir konağın içinde yaşanan aile draması konağın aslında yeni dönem cumhuriyeti temsil ettiğini kavramamızla bambaşka bir okuma deneyimi sunar. Bu perspektifi elimize aldığımız her eserde uygulamak mümkün. Hangi ekolden, siyasi veya kişisel pencereden kaleme alınırsa alınsın okuma deneyimimizi çok daha keyifli kılacak olan bu perspektifin vadettiği şey keyfin de ötesinde bize geleceğin yazarları olma konusunda sunacaklarıdır. Toplumdan kopuk bir yazarın da yazının da mümkün olmadığı meselesini kavradıktan sonra bahsetmek istediğim bir diğer konu ise bu “toplumdan kopuk olmama” halinin genişliği. Tabii ki yaşadığı dönemin dinamiklerinden, konularından, sorunlarından etkilenecek ve bunu yazılarında bizlere üstü kapalı bir şekilde sirayet ettirecek olan yazar kendinden yıllar önce yaşananlardan da kopuk değildir desem bana ne söylerdiniz? Psikolojinin ve sosyolojinin ayrı ayrı ele aldığı bu pek uzun ve bana sorarsanız ilgi çekici konuda altını çizmek istediğim kısım: “toplumsal hafıza”. Her birimizin sahip olduğu biricik, tekil bir hafızanın yanı sıra kolektif bir hafızadan da bahsedebilmemiz mümkün. Bu hafıza yaşadığımız toplumun görüp geçirdiği darbeleri, devrimleri, bu devrimlerin toplumda yarattığı tepkiyi, hayatlara yansımalarını içerdiği gibi bütün bir dünyanın

girdiği kanlı savaşları, soykırımları, toplumsal ayaklanmaları ve kazanımlarını da içerir. Kitap okumanın bizlere sunduğu şey keyifli bir vakitten fazlası olarak aslında yaşadığımız dünya hakkında verdiği bilgiler, bakış açılarıdır. Ülkemiz özelinde düşündüğümüzde tabii ki 47'li-leri elimize almak önemlidir, Peygamber'in Son Beş Günü'nün bize tarihsel olarak direkt sunacağı bilgiler paha biçilmezdir fakat görece daha kurgusal diyebileceğimiz metinler de dönemiyle paralel şekilde ele alınmak durumundadır. İnce Memed bu bakımdan aklımıza ilk gelen eserlerden biridir, Sabahattin Ali ile tanışmanın kendi üretim sürecimize katkılarını göz ardı etmemek gerekir. Geleceğin edebiyatçıları olarak bize düşen bu cesur ve yetenekli yazarlarımızla tanışmaya maksimum özeni göstermek, bizden önce yaşananları o döneme tanıklık edenlerin gerek didaktik bir üslup gerek kurgusal bir çerçeveye ele alan eserlerinde gezinmenin kendi yazım sürecimizde bir temel olduğunun bilincinde olmaktır.

Her dönem kendi tarih yazıcılarını, edebiyatçılarını çıkartmıştır dolayısıyla yaşadığımız bu yeni dönem de muhakkak kendi yazarlarını çıkartmasını bilecektir. Edebiyatın ve yazın dünyasının bir çıkmazda olduğu üzerine yapılan tahlilleri yer yer acımasız ve hakkaniyetsiz buluyorum; nasıl ki binlerin çalıştıkları yerlerin kepenklerini indirip sokaklara sel olup aktığı 1 Mayıs'lar dönemin eserlerinde kendine yer bulduysa bugünün Türkiye'sinde yaşananlar da muhakkak o yeri bulacaktır. Kurgu olarak başladığımız romanlardaki sinirli bir genç, sesini çıkarmaya korkan bir kız çocuğu, yaşadığı hayattan zevk alamayan ben merkezci bir insan sembolize edecektir yaşadığımız dönemi. Bir çıkmazda olduğu, talep edeninin olmadığı düşünülen edebiyat benim açımdan bir arz talep meselesinden çok daha fazlasıdır. Yeni dönemde yazarların sık bahsettiği bireysel sıkışıklarının aslında ifade ettikleri ve hatta yer yer inandıkları kadar biricik meseleler olmamasıdır bir yandan da bize sayfaları hunharca çevirten. Peki biz geleceğin edebiyatçılarını neler bekliyor? Yazın dünyasına belki uzaktan el sallayan, anlatacak bir şeyleri olduğunu düşünen insanlar olarak anlatımımızın iskeletini oluşturma noktasında türkiye ve dünya edebiyatıyla tanışıklığımızın öneminden ve belki kafamızda canlanacak olan ilk kaygıdan, "Artık kitap okunuyor mu ki, gereksiz işlerle mi uğraşıyorum?" sorularından bah-

settik. Yazmaya hevesimizin çıkış noktası edebi bir tatmin duygusuna hitap etme arzusu olabileceği gibi doğrudan doğruya bir tarihe tanıklık ediyor olmanın peydah ettiği anlatma arzusu da pek tabii olabilir. Geçmişte direnenlerin, baş kaldıranların, yoksulluğa terk edilenlerin ve bazen de yoksulluğa terk edilmeyenlerin hikayelerini bugün saygıyla ve sevgiyle andığımız pek çok usta yazardan dinledik. Bizzat yaşadığımız, tanıklık ettiğimiz döneme bir baktığımızda ise bu dönem başta bahsettiğim gibi bir edebi kaygı güden, bireysel bunalımları ve çatışmaları kaleme almak isteyenleri çıkaracağı gibi Ali İsmail'den, Can Atalay'dan, tutsak edilenlerden ve katledilenlerden bahsetmek isteyenleri, toplumu eserlerine bir ayna misali yansıtmak isteyenleri de mutlaka çıkaracaktır. Bu birinden birini tercih etmek zorunluluğu da değildir tabii ki, yaşadığı dünyadan ve toplumdan kopuk olmayanların içsel çatışmalarını okumak kişisel hayatımızda bize pencereler açacak keyifli de bir deneyimdir. Okumanın da yazmanın da zamanın ruhuna paralel şekilde bazı görece değişimlere uğrayarak kendini var etmeye devam edeceğini düşünüyorum. Bugün yanımızda oturan sıra arkadaşlarımızın yarının kalemiyle çıkarları doğrultusunda yaşayanlara rahatsızlık verecek gözü pek yazarlar olacağı gerçeğinin heyecanını ve sabırsızlığını taşıyorum içimde. Bugünümüze şahitlik eden bir özne olarak benim de he-defim, arzum budur. Tüketim toplumuna dönüşen kalabalık yığınların gün geçtikçe bu niteliğini sağlamlaştırdığı dönemde kreatif üretimin bir parçası olma isteğimizin kendi içinde ifade ettiği çok şey var. Bu isteğe ket vurmada, hakir görmeden sıkı sıkı sarılmak gerek. Bire bir toplumu eserlerine bir ayna misali yansıtmak isteyenlerimizi de kurgusal romanlara sirayet ettirmek isteyenlerimizi de yazılarını diledikleri gibi yazacakları, okurlarının kitaplarını gömmek durumunda kalmayacakları özgür günlerde tanımak; onlarla tanışmak için sabırsızlanıyorum.

"...Ali İsmail'den, Can Atalay'dan, tutsak edilenlerden ve katledilenlerden bahsetmek isteyenleri, toplumu eserlerine bir ayna misali yansıtmak isteyenleri de mutlaka çıkaracaktır..."

TEST

BU YAZ NE OKUMALISIN?

1- Niçin roman okursunuz?

- A) Yaşadığımız dünyanın metaforlar üzerinden yeniden tahlili ilgimi çeker.
- B) Toplumsal sorunları anlayabilmek için
- C) Toplumsal cinsiyet eşitliği hakkında bilgi sahibi olmak için
- D) Dünyayı farklı pencerelerden gözlemlemek için

2- Sizce edebiyatın amacı nedir?

- A) Henüz var olmayı hayal etmek, kurguyu gerçeklik üzerinden geleceğe yansıtmak.
- B) Gözden kaçırdıklarımızı, toplumun farklılıklarını yansıtır.
- C) Kitlesele siyasi hareketlerin iç dünyasını tanımamızı sağlar.
- D) İnsanın iç dünyasını, ahlaki değerleri anlamlandırma-ya çalışır.

3- Bir romanı alırken neye dikkat edersiniz?

- A) Bugünün sıradan dünyasından farklı ve değişik bir alternatifte ayna tutmasına.
- B) Eserin ideolojik altmetnine
- C) Cinsiyet rollerine meydan okumasına
- D) Karakterlerin dünya ile olan etkileşimine ve duygusal değişimlerine

4- Okuduğunuz romanda hangisi varsa sizi sevindirir?

- A) Yeni ve şu an var olmayan şeylerle bezeli olması. Okuyucuyu kaşif yapması.
- B) İyi betimlemeler ve düşünce dünyasında büyük değişimler yaşayan kişilerin eserde işlenmesi.
- C) Kadın karakterlerin iç dünyalarının incelenmesi.
- D) Her ufak detaya romantiklik katan karakterler olması.

5- Toplumsal alana ve bireye edebiyatın katkısı sizce nedir?

- A) Teknolojik gelişmelerin ve kapitalizmin sonuçlarıyla bizi sürekli yüzleştirmesi.

- B) Siyasi sorunları anlamamızı sağlar

- C) Toplumda erk sahibi olmayanın gün yüzüne çıkması.
- D) İnsanları daha iyi anlamamızı, empati kurmamızı sağlar

6- Edebiyatın siyasal alana etkisi sizce nedir?

- A) Kutuplu dünya ve teknoloji rekabetinin sonuçlarına karşı bilinç uyandırır.
- B) Daima yaşadığımız sorunların salt bireysele indirgenemeyeceğini gösterir ve toplumsal anlatıyı canlandırır.
- C) Toplum nezdinde ötekileştirilen kimliklerin sorunlarına tercüme olur
- D) Yazıldığı dönemin olaylarını ve dünya görüşünü eseri- ne aktarır. Dahil olduğu akım sebebiyle bazan yaşananlardan bağımsız yazınlar ile de dönemin.

7- Sizin edebiyatta önemli bulduğunuz şey nedir?

- A) Kurgusal nitelik taşıması
- B) Sahici bir anlatıma sahip olması
- C) Toplumlar tarafından ötekileştirilen kimliklerin hikâyesinin anlatılması
- D) Farklı kültürleri ve insanın evrensel değerlerini tanıtmaması

8- Sizin için edebiyat neyi temsil ediyor?

- A) Kurgusal olanı, insanlığın ileri doğru devamlı tarihselliğini
- B) Halka ve sınıflara dair olanı
- C) Toplumu
- D) Duygusal olanı

9- Bir kitapçıya gittiğiniz zaman ilk hangi kitapların olduğu rafa gidiyorsunuz?

- A) Bilimkurgu-Fantastik rafları!
- B) Sınıf çatışmasını konu edinen romanların olduğu rafa
- C) Feminizm ve kadın hareketi kitaplarının olduğu rafa
- D) İsmi en az bir kere duyduğum kitapların çoğunlukta olduğu rafa

10- Bir romanı okurken en çok hangisi ilginizi çeker?

- A) Yazarın sürekli gerçeküstü tasvirler kullanması
- B) Romanın eşitsizliği sansürsüz bir biçimde anlatması
- C) Kadın karakterlerin iç dünyalarına değinmesi
- D) Karakterlerin yaşadıkları olaylar ve duygu durumlarındaki değişimler.

A Fazla İse: Bilim-Kurgu Önerileri

- Ursula K. Le Guin - Mülksüzler
- Aleksandr Bogdanov – Kızıl Yıldız
- Burak Albayrak - İlk
- Isaac Asimov - Robot Üçlemesi
- Jules Verne - Arzın Merkezine Yolculuk

B Fazla İse: Toplumcu Gerçekçilik Önerileri

- Ferit Edgü – O/Hakkârî’de Bir Mevsim
- Sevgi Soysal – Yürümek
- Füruzan – Kırk Yedi’liler
- Yaşar Kemal – İnce Memed
- Annie Ernaux – Seneler

C Fazla İse: Feminist Edebiyat Önerileri

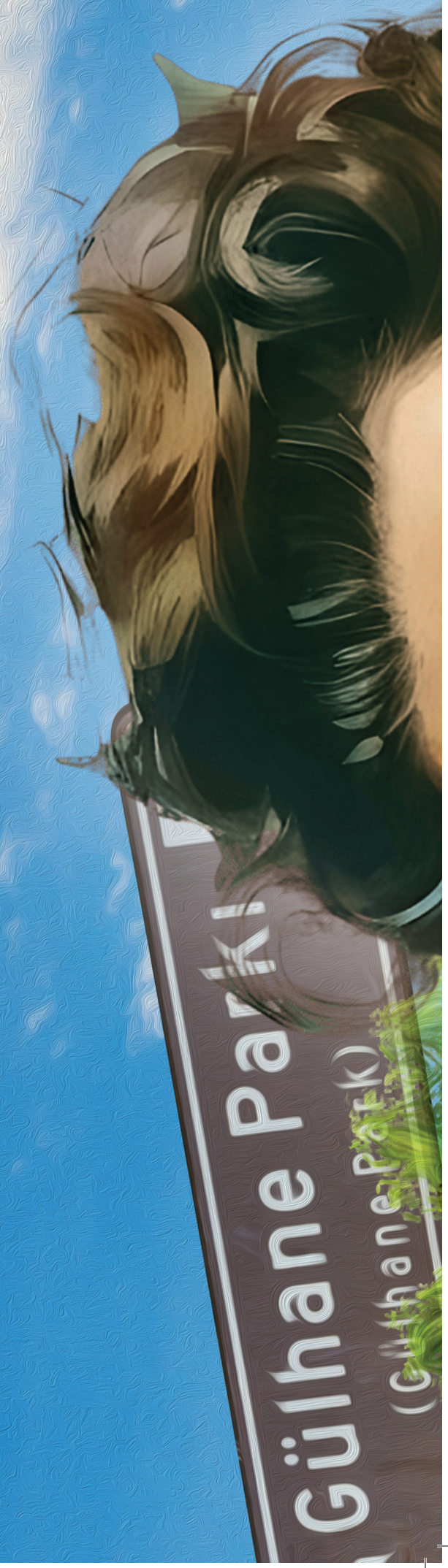
- Sevgi Soysal – Tante Rosa
- Jeanette Winterson – Vişnenin Cinsiyeti
- Ursula K. Le Guin – Karanlığın Sol Eli
- Leylâ Erbil – Tuhaf Bir Kadın
- Annie Ernaux – Olay

D Fazla İse: Dünya Klasikleri Önerileri

- Jack London – Demir Ökçe
- Gustave Flaubert – Madame Bovary
- Stendhal – Kızıl ile Kara
- Marcel Proust – Kayıp Zamanın İzinde
- Charles Dickens – İki Şehrin Hikâyesi
- Franz Kafka – Dava

*Elden ele geçer kitap
daha yüz yıl yaşar halı*
Nayır

KAPİTALİZMİN ÖLÜMÜ MÜ?

Veli Şenel

Ursula Kroeber Le Guin, Portland şehrinin merkezinde eski bir kitapçıda sahafın sadece özel müşterilerine gösterdiği arka odasında ütopya eserlerine göz atarken komünal yaşama, devletin gerekliliğinin ortadan kaldırıldığı bir topluma yönelik bir ütopya eserinin bulunmadığını gözlemleyip uzun okumalar sonucunda “Mülksüzler” eserini kaleme alıyor. Kitap kapsamlı bir sisteme ve kuramlara yönelik eleştiriler bütünü olarak ele alınabilir fakat bu yazıda biz Le Guin’in alışılmışın dışında “İkircikli Ütopya”sını ele alacağız.

Ursula’nın ütopyasını alışılmışın dışında yapan yegane unsur idealleridir. Ursula’nın ütopyasında diğer ütopya örnekleri gibi bolluk, bereket, teknolojik gelişmişlik gibi unsurlardan ziyade toplumsal bir bereketten ve gelişmişlikten söz edilmektedir. Hatta ütopyanın bulunduğu gezegen kaynak bakımından fakir, kurak ve bir kısmı çöldür. Öyleyse nedir bu ütopyanın ideali dediğinizi duyar gibiyim. İlk bakışta herkes kendini böyle bir yerde mutluluğa erişemeyeceğine şartlamıştır. Le Guin’in ideali özgürlüktür. Fakat bu “sen başkasının alanına girmedğin sürece istediğini yapabilirsin”diyerek özgürlüğü vaat ediyormuş gibi yapan ama aslında hepimizi çarkın birer dişlisi haline getiren sistemin söylem olarak kullandığı “özgürlük” değil. Toplumsal bir özgürlük ütopyasıdır Ursula’nın ütopyası. İlkeler çerçevesi içinde yaşayan insanlar aslında bu ilkelere bile uymak zorunda değillerdir. İnsanın toplumsal yapısı ve ihtiyaçları doğrultusunda bu ilkeler çerçevesinde ortaklaşmışlardır. Ortaklaşmak istemeyen dağın öbür yamacında kendi yaşamını kurmakta özgürdür fakat üretimin toplumsallığını yadsıyan bireyler eninde sonunda bu toplumsal ortaklaşmanın ve dayatılmamış toplumsallığın parçası olmayı kabul etmiştir. Toplumun oluşturduğu tek kurum ÜDE (Üretim Denetleme Eşgüdümü) yine toplumsal ihtiyaçlar üzerine oluşturulmuştur ve devletten farklı olarak insanlar üzerinde değil üretim üzerinde tahakküm kurmaktadır. Yani ÜDE’den gönderilen bir üretim teşvikine uymak zorunda olmamakla beraber toplumsal dönüşümün oluşturduğu bireyler kendi toplumsal formunu korumadaki ısrarları neticesinde böyle bir muhalefete ihtiyaç duymazlar. Para ve mülkiyet yoktur dünyalarında. Hatta mülkiyet yani sahip olma o kadar yoktur ki iki insanın çiftleşerek başka bir insan üzerinde tahakküm kurma hakkını reddedererek çocuk sahibi olmayı bile barındırmaz. Doğan çocuk toplumun parçasıdır ve yetiştirme kurumlarında ömrü boyunca kendi alanında hatırlamayacağı türev formülleri veya şair eser eşleştirmelerini ezberlemek yerine ilgi alanlarında hevesle yapacakları toplumsal ihtiyaçları karşılayacak iş bölümlerinde eğitilmektedirler. Tahakkümün temel sebebi olan mülkiyet ortadan kaldırılmıştır. Hiçbir şeye sahip olunmaz her şey paylaşılır. Yasal olarak evlilik

diye bir şey yoktur çünkü iki insanın birbiriyle ekonomik veya kültürel sebeplerden ayrılmamalarını garantiye alacak bir yasa özgürlüğe engeldir. Birbiriyle gerçek duygular paylaşan insanlar zaten evliliğin beraberinde getirdiği hayatı yaşamaktadırlar ve bunu hiçbir yasaya bağlı yapma zorunluluğuna ihtiyaçları yoktur. “Yasal olarak” derken atladığımız bir diğer husus yasanın olmayışı. Toplumsal dönüşümü sağlanmış insanlar bir şeyleri öğrenmek için 4 duvar arasında tutulmaya ihtiyaç duymamaktadır.

Ursula’nın ütopyası başyapıt değerinin yanı sıra bilim kurgu dalında eşine zor rastlanır keskin bir kapitalizm eleştirisidir. Komünal yaşamı öne çıkaran ütopya aynı zamanda, bana kalırsa, ütöpik toplumda da eleştirel olarak ele alınması gereken hususlar bırakılmıştır. Topluma yönelik eleştiriler içeren ütopya kapsamlı bir araştırma ve okumanın eseridir. Fakat ideali tektir: “Mülkiyet bütün kötülüklerin anasıdır.”

“Bir hırsız yaratmak için bir sahip yaratın; suç yaratmak istiyorsanız, yasalar koyun.”

-Ursula K. Le Guin

DÜNYANIN ÖLÜMÜ MÜ?

George Orwell, gerçek adıyla Eric Arthur Blair, hepimizin bildiği ve gözümüze sokulan alıntılarıyla tanınan bir yazar. Distopya denince hepimizin aklına gelen o eserlerin de yazarı. Orwell kendini sosyal kritik olarak tanımladı yıllarca. Kendisine ters düşen herkesi ve her kurumu eleştirdi. Plantasyonlar sahibi ailesinin “solcu” çocuğu, hayatını Hindistan’da koloni polisliği yaptığı günlerden Katalonya’da İspanya İç Savaşı’na katılışına kadar geniş bir yelpazede yaşadı. Hepimizin bildiği “Hayvan Çiftliği” ve sonraları “1984” de emperyalist Birleşik Krallık’ın devlet radyosu olan BBC’de çalışırken yazmaya başladı. 1984’te Hayvan, Çiftliği’nde Orwell’in derinleşmekten mahrum dünya görüşünün birer manifestosu olarak görülebilir fakat biz yazımızda Orwell’in bu distopyaları yazmasına giden yolu ve distopya kavramına kattıklarını konuşacağız.

Orwell’in distopyasını alışıldık ve hatta dominant distopya yapan yegane unsur Orwell’in ideallerden uzak duruşudur. Orwell’in distopyasında o güne kadar yazılmış distopyalar ve ilerleyen yıllarda ona rağmen gelecek eserler gibi farklı evrenleri, farklı distopya orijinlerini, distopyaların asıl çelişkilerini oluşturan emek-memnuniyet-özgürlük ilişkisi sağlıklı ele alınmaz. Elbette 1984’te bakanlıklar üzerinden bu çelişkiyi işlemeye çalıştığı aşıkardır. Ancak Orwell bu çelişkiyi ve yarattığı distopyayı sunmayı değil, kendince çelişkiyi yaratan olarak bulduğu kurum, yani bakanlıklar ve partiyi sorunun tek öznesi olarak tespit edip distopyasını bu çelişkiden uzak tutmayı seçmiştir. Bahsettiğimiz çelişki değilse, nedir Orwell’in derdi? Orwell’in derdi tutsaklıktır. Vasata olan tutsaklık. Daha basit bir tabir, basit bir anlatıyı temsil etmektedir. Distopyaların ekonomik, sınıfsal, politik katmanlar hayal ederek kurulduğunu bilir ancak yarattığı evrenlerin distopyalaşmasına sebep olan çatışmayı açıklayamaz. Mülkiyetin yarattığı sorunlara Hayvan Çiftliği ile değinmeye çalışır ancak kendini yine dönemin rüzgarlarına kaptırır ve bir anda suçu bireyselleştirir. İlerleyen yıllarda Orwell’den etkilenen yazarların eserleri üzerine yapılacak olan “Kapitalizmin ölümünü hayal etmektense dünyanın ölümünü hayal etmek daha kolaydı.” eleştirisi Orwell’in açtığı yolun en basit tanımıdır. Orwell kolay olan yolu seçmiş, anlatılarında distopyayı distopya yapan unsurları birer kozmetik araç olarak kullanmıştır. Kendini solcu olarak tanımlasa da kavgasını kendi ailesinin de ait olduğu emperyalistlerle verememiş, gittikçe nefretle dolmuş ve sonucunda bağlamından kopuk eserler ortaya çıkarmıştır. Bunu da açıkça yazmak için daha makul bulduğu ve Jack London’ın Demir Ökçe’si hakkında yaptığı “distopya erklerinin vahşi ve fanatiklik seviyesinde sadık olduğu evrenlerdir” dediği evrenleri ile yapar. Distopyasını gerçekten de iktidardakilerin vahşiliği gibi basit bir felse-

fe üzerinden kurmuştur. Haliyle kör göze parmak, bireyci ve bu sebeple toplumsal kaygı ve doğrulardan uzaktır.

Teknolojinin gelişimine karşı sürekli bir fikir değişikliği içinde olduğundan yazılarında karışık sinyaller verir. Endüstrinin ve kontrolsüz büyüyen kentlerin altında savrulmuş bir proletarya tasviri yapmaktan çekinmez. Devlet mekanizmasının baskısını sorun olarak gören Orwell, Le Guin gibi emek-özgürlük ilişkisi üzerinden kurulan hikayeler yazamayacak, ütopyalar/distopyalar üzerinden politik çıkarımlar yapamayacaktır. Aksine İkinci Dünya Savaşı sonrası oluşan iklimle gittikçe barışacak, lobi faaliyetlerine edebiyatından ve anı yazılarından daha çok yüklenecektir. Ancak önündeki yılların umacısı olacak solcuları da hedef alacak eleştiri yazıları yazmaktan da geri durmayacaktır. Zamanın cinsel olarak özgürlükçü aydınlarıyla yazılarında alay etmiş, homofobikliğini açıklamaktan da çekinmemiştir.

Sözün özü Orwell’in eserleri aslında uzun ve ilginç kurmacalar içeren yergilerdir. İspanya İç Savaşı’nda sessiz sakin bir cephe vakit geçiren, Barcelona’da açıkça içinde bulunduğu sol cepheye ihanetle suçlanan, ailesi afyon ticareti ile uğraşan, kendini “orta sınıf” tanımlayan, örnek aldığı H. G. Wells tarafından dahi hoş bulunmayan, devlet kurumuna “mesafeli” ancak feodal “iyilik” ilişkilerine dahil olmaktan çekinmeyen bir yazarın Sovyetler’e duyduğu dayanaksız öfkenin eserleridir.

Yazıyı Orwell’in manidar bir sözü ile bitirelim. 1984’te yazdığı bu cümle ile aslında bütün bu yazıyı da özetlemiş distopyaların meşhur yazarı,

“Biz sadece düşmanlarımızı yok etmiyoruz, onları değiştiriyoruz.”

RÖPORTAJ

ERKAN BAŞ'LA BAŞ BAŞA

Pelin Yıldız - Gökhan Cankurt

1) Lise yıllarınızda ne tür eserler okumayı severdiniz?

Lise yıllarımın düzenli kitap okumaya başladığım yıllar olduğunu, esas olarak da edebiyat öğretmenimin yönlendirmesiyle daha çok roman okuduğumu söyleyebilirim. O romanlardan öğrendiklerimle ilk politik kitapları okumaya da aynı yıllarda başlamıştım.

2) Düzenli takip ettiğiniz bir dergi, gazete ya da blog var mıydı? Varsa neden ilginizi çekti?

Ben lisedeyken henüz internet yoktu. Günlük gazete okumaya başlamıştım. Düzenli olarak her gün gazete alırdım, arkadaşlarım arasında da gazete alanlar olurdu ve birbirimizin gazetelerini de okurduk. Sonra politik dergiler okumaya başladım. Beyoğlu'nda kitapçılarda satılan siyasi dergileri almak için özel olarak kitapçıya giderdim, neredeyse tüm sol siyasi dergileri takip etmeye çalışırdım.

3) Bugünkü dünya görüşünüzün oluşmasında lise yıllarınızda yaptığınız okumaların ne kadar etkisi oldu?

En fazla o dönemde yaptığım okumaların etkisi oldu diyebilirim. O zaman kimi öğretmenlerimizin "her görüşü okumak gerekir" sözleri beni çok etkilemişti ve her şeyi okumaya çalışmıştım. Açıkçası farklı görüşleri okuyup, sosyalizmin fikrinin açık üstünlüğünü fark etmiş olmanın beni ileri yaşlarımda da daha özgüvenli hale getirdiğini çok sonra fark ettim.

4) Lisede sizi gerçekten etkileyen, uzun süre üzerinde konuşmanıza ve düşünmenize sebep olan bir roman oldu mu? Olduysa size etkileyen şey ne idi?

En çok Aziz Nesin üzerine tartıştığımızı hatırlıyorum. Yazdıklarının yanı sıra Sivas Katliamı sonrasının siyasi atmosferi, Aziz Nesin'in onurlu ve inatçı bir aydın olarak tutumu bunda çok etkili olmuştur.

5) Bugün dönüp baktığınızda keşke lisede/üniversitede öğrenciyken yapsaydım dediğiniz bir şey var mı? Bugünkü Erkan Baş liseli/üniversiteli kendisine nasıl bir tavsiye verir?

Herhalde daha fazla yabancı dil öğrenmeye çalışırdım diye düşünüyorum. Bugün bu çok daha kolay ama yine de farkına varmış olsaydım, bunun için özel bir çaba harardım.

6) Kendi lise yıllarınız ile bugünün liselerini karşılaştırdığınızda gördüğünüz farklar neler?

Bugün hayat çok daha hızlı akıyor. Bunun avantajları ve zorlukları var. Biz bilgiye, kitaba ulaşmak için çok daha fazla çaba ve zaman harcamak durumundaydık. Bugün

bu açıdan imkanlar artmış durumda. Ancak bu aynı zamanda derinleşme, içselleştirme yerine biraz yüzeysel bilgilerle yetinme ve hızlı tüketimi de beraberinde getiriyor. Yine de bugünü tercih ederim.

7) Sınav kaygısı yaşadığınız oldu mu? Sınav kaygısıyla mücadelenizden uzak kaldığınız oldu mu? Olduysa ne yaptınız?

Esas amacım sınav kazanmak olmadığı için, daha doğrusu yüksek puanlar alıp, yüksek puanlı okullara girmek gibi özel bir derdim olmadığı için yüksek bir kaygı yaşamadım galiba. Okuyacağım bölüm, okul benim için çok önemli değildi, başka hedeflerim oluşmuştu. Bunu yaparken esas olarak para veya mevkii kazandıracak bir bölüm değil de severek okuyacağım bir bölüm olsun istiyordum, bunu da kolaylıkla başarabilecek durumdaydım, o yüzden görece rahattım diyebilirim.

8) Bugün Türkiye'de lise/üniversite okuyan öğrencilere hangi tavsiyelerde bulunmak istersiniz?

Elbette öğrenciliğin yüklediği sorumlulukları yerine getirmek gerekir. Ancak bunu da kapsayan daha önemli bir sorumluluğumuz var, bu ülkenin emekçilerinin hak ettiği gibi yaşayabileceği, eşitlikçi özgür bir ülkenin kurulması. Benim hayatıma yön veren sözlerden birini hatırlatayım, "okumuş insanlar emekçi halka karşı sorumludur".

9) Lise yıllarında gerçekten kızdığınız, kavgasını vermeniz gereken bir olay yaşandı mı?

Tayyip Erdoğan İstanbul Belediye Başkanı seçildiğinde lise öğrencisiydim, bugün adına FETÖ dedikleri yapı daha görünür bir yaygınlığa ulaşmıştı. Başka pek çok gerici örgütlenme de özellikle gençler arasında örgütlenmelerini geliştirmek için yoğun bir faaliyete girişmişlerdi. Dolayısıyla bizim için bu gerici örgütlenmelere, bunların ablukasına karşı mücadele önem kazanmaya başlamıştı. Esas gündemimiz buydu ama bu tehlikeyi yeterince anlamadığımız, durduramadığımız için hep birlikte büyük bedeller ödedik, ödemeye devam ediyoruz.

10) Öğrenci arkadaşlarımıza tavsiye edebileceğiniz iki kitap ve iki dergi istesek neleri tavsiye ederiniz?

- İki Şehrin Hikayesi, Charles Dickens

-Ve Durgun Akardı Don, Şolohov

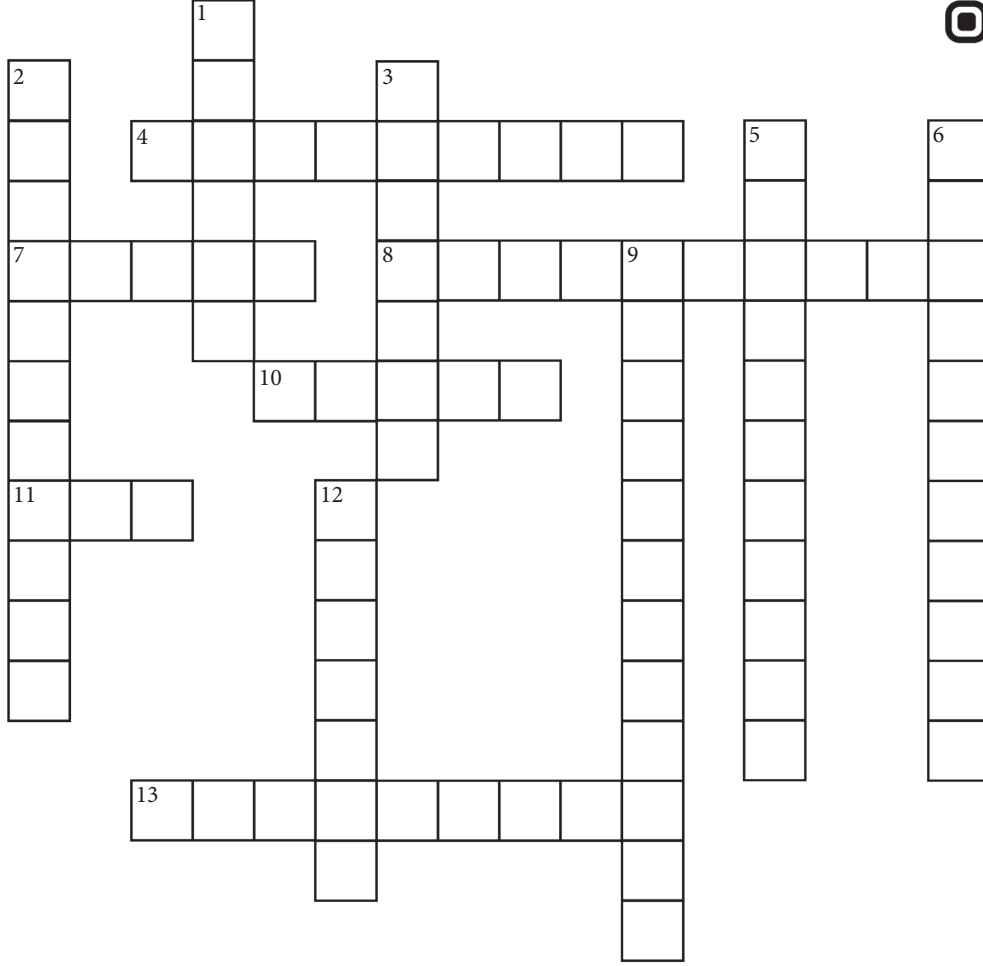
-Yeni Gelen Dergisi

-Bilim ve Gelecek Dergisi

BULMACA

cevaplara
ulaşmak için
QR okut!

1-Su kadar, ekmek kadar ihtiyaç olan; insana farklı pencereler kazandıran ve eksikliği toplumsal bir tehlikeye sebebiyet veren eylem nedir?

2-Yahya Kemal'in Sessiz Gemi şiirini uğruna yazdığı iddia edilen aynı zamanda da Nazım Hikmet'in annesi olan ünlü ressam kimdir?

3-Ahmed Arif'in öldürülen İtalyan komünist önder üzerine yazdığı ve yayımlanmasından hemen sonra gözaltına alınmasına sebep olan şiiri hangisidir?

4-Sait Faik Abasıyanık'ın uzun süre yaşadığı, romanlarına konu ettiği İstanbul adası hangisidir?

5-Bolşevik Parti üyesi Aleksandr Bogdanov tarafından yazılan ve Mars'ta kurulmuş bir sosyalist komünü konu edinen roman hangisidir?

6-İlk post-apokaliptik romanlardan birini yazan ayrıca Frankenstein romanının da sahibi olan kadın yazar kimdir?

7-zOrhan Kemal, Ahmet Haşim, Ahmet Hamdi Tanpınar gibi önemli yazarlarımızın müdavimi olduğu ve bir dönem edebiyatçıların sıklıkla ziyaret ettiği Beyoğlu'nda bulunan kahvehane.

8-Ursula K. Le Guin'in "Anarres" ve "Uras" adını verdiği iki gezegen aracılığıyla kurduğu distopik evrende kapitalizm eleştirisi yaptığı romanın adı nedir?

9-Devrimci yazar Julius Fuçık "Darağacından Notlar" kitabını, hapsedildiği hücrede, hangi materyal üzerine yazmıştır?

10-Edip Cansever "Mendilimde Kan Sesleri" şiirinin ismini koyarken hangi ölümcül hastalığı tasvir etmiştir?

11-1905 Rusya'sında devrimci oğlunun mücadelesini sahiplenilen emekçi anne Pelagaye'yi anlatan, Lenin'in devrim yolunda ve tam zamanında yazıldığını söylediği romanın adı nedir?

12-Gabriel Garcia Marquez'in "Yüzyıllık Yalnızlık" romanında tek tek tüm üyelerini detaylıca incelediği, isimleri kafa karıştırır derecede benzerlik gösteren ailenin ismi nedir?

13-Jules Verne'in Denizler Altında Yirmi Bin Fersah kitabından ilham alınarak icat edildiği düşünülen taşıt.

MEDENİYETİN UÇ BOYLARINDA: BİLİMKURGU

Tuğberk Sumer

Çok roman okuduk, çokça film izledik. Hepimizin küçükken dinlediği masallardan çıkardığı anlamlar, edindiği hayaller oldu. Nesillerdir insanlığın büyük trajedilerinden, kahramanlık hikayelerinden, tanrılar ile hesaplaşmalarından, emekçinin grevinden, aşkların aşklarından, en önemlisi ise bütün bunların yaşandığı yolculuklardan beslenen bir külliyyatın içinde gezdik durduk. İnsanlık var olanın hülyasında gününü geçirirken **uzak bir galakside, çok uzun zaman önce** mutlak iktidara gelen bu ittifak, kendini ilk enkarnasyonunda **“Societe d’aviation”** ile gösterdi. Jules Verne’in başımıza helikopterleri sarmasına ön ayak olacak bu kulüp, daha doğrusu onun ruhu, yirminci yüzyılda bütün dünyayı demir yumruğuyla yönetmeye başlayacaktı. Kulübün arka planında, ruhu temsil eden değerlerde ise hayal gücü, merak ve bilimin durdurulamaz iradesi yatıyordu. Bu ruhun adı belliydi, Bilimkurgu...

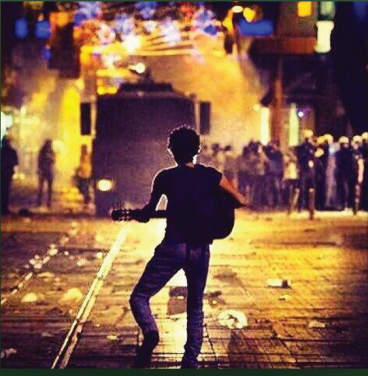
Jules Verne ve arkadaşlarının uçuşa olan merakı, fiziğe olan yatkınlığı ile birleştiğinde ise bize Balonda Beş Hafta’yı, birkaç yıl sonra da Ay’a Yolculuk’u verecekti. Dünyanın Merkezine Yolculuk ve Denizler Altında Yirmi Bin Fersah ile bitmek bilmeyen yeni düzlemlere ve dünyalara kapılar aralanacaktı. Fotoğrafçı Nadar’ın illüstrasyonları ile zihinlerden gazetelere aktarılan bu hayaller yıllar sonra ilk zeplinlere, kompakt trenlere, endüstriyel ve snorkelli denizaltılara ve malumunuz ilk uzay mekiğine sebep olacaktı. Dünyanın daha dokuma tezgâhları ile çeşelleştiği, çelik endüstrisinin varlığının şaşırtıcı olduğu yıllardan medeniyeti hayalleri ile şekillendiren bu zihniyetin ileri görüşlülüğü şüphesiz tartışılmazdı. Ancak daha da büyük bir kültürel tahakküm yoldaydı ve kendini yeniden yaratmış bir ruh ile gösterecekti. **Campbellian Sci-Fi...**

1938 ile edebiyatta tekrar kendini gösteren bilimkurgu yıllarca Campbell’in eserleri ile anıldı. Dedektiflik maceralarının iktidarından elbette bir şeyler öğrenilmişti. Campbell planını devreye soktu. Bilimkurgu realizm ve psikolojik derinlik kazanmaya, kendi terminolojisini yenilemeye başladı. Gizmoyu, yani o an mümkün olmayan teknolojik aleti yeniden ifade etti. Artık gizmoyu değil, gizmoyu kullananı anlatacak; yeni dünyalarda kahramanların olağanüstü maceralarını konu edeceklerdi. Okurlar Jules Verne’in hayal ettiği uçan silindilerle değil, dünyanın kahramanlarının bu bilinmeyen güçlerle mücadelesine tanık oldu. İşe yaradı. Bu başarının büyüklüğünü ise 1944’te nazilerin gerçekten bir UFO inşa etmeye çalışmasından daha iyi hiçbir şey gösteremezdi. Ne

var ki bilimkurgunun haklı yürüyüşü durmadı. 1941 yılı itibarı ile bir daha geri dönülemeyecek bir yola girilecekti. Asimov’un müthiş başarısı bunu sağlayacak, konuyu şüpheye yer bırakmaksızın kapatacaktı. Bu enkarnasyon **Yüksek Bilimkurgu’ydu...**

Asimov bütün bilimkurgu yazarlarına ders niteliğinde eserler çıkarmıştı. “Robotiğin Üç Kanunu” ile irade, bilinç, insan ve otomasyon ilişkilerinin sınırlarını belirlemişti. Vakıf serisi ile ise konuyu bambaşka bir boyuta taşıdı. Psikolojiyi, sosyolojiyi, dini, ekonomiyi eserlerinde kullanmış, var olmayan medeniyetleri kurmuş ve çökertmişti. Yeni evrenler yarattıkça yeni çelişkiler buluyor ve her seferinde var olan teknoloji seviyesinin ilerisindeki problemleri çözmeye yeni kurallar çiziyordu. Yarattıkları şok dalgası gibi bütün dünyaya çarptı. Galaksilerde medeniyetlerin kapıştığı sinemaları, uzaydan bir işaret beklediğimiz yılları getirdi bize. Her çocuğun astronot olma heveslerine Jules Verne ile birlikte bir kapı da o açtı. Ancak her güzel şeyin bir sonu vardır... Haklının paçasından tutup çeken karanlık eller yine iş başına geçtiğinde artık hiçbir şey eskisi gibi olmadı. Japonya’da patlatılan iki atom bombası teknolojinin ilerlediği muhteşem alternatif geleceklere bambaşka bir bakış açısı getirdi. O güne kadar savaşların getirdiği sorunların da çözümleri çoğunlukla bilimkurgu evrenlerinde görülüyordu. Ancak bu denli büyük bir yıkımın sonuçları bilimkurguyu da etkiledi. Teknolojinin kurtarıcı değil tahakkümün bir aracı olarak görüldüğü eserler 1958 yılından itibaren norm olmaya başladı. Bilimkurgunun altın çağına bitişe geldiğinin göstergesi olan bu ifadeler Asimov’un eserlerinden yıllar sonra yapacağı şu tahvil ile yeni gelenin habercisi olacaktı,

“Aslında bu dönemde ‘yarının kurgusu’ denen bir akım ortaya çıktı. Kıyamet senaryoları eşliğinde yeni, denenmemiş ve sınır zorlayıcı olanı değil; yarın yaşayacağımız ‘felaketler’ yazmaya başlayan yazarlar... Yarının manşetlerinden öteye gidemeyen bir bilim kurgu. İnanın bana, yarının sabah manşetlerinden daha sıkıcı hiçbir şey olmaz.”

Public Playlist

playlistimizi
dinlemek
için

GEZİ PARKI VE ALTERNATİF MÜZİK

Gezi Direnişinin Müzik Üzerindeki Etkisi: Uyanış ve Değişim

Rüzgar Selvan

Custom order ▼

Title

Album

Date added

Bundan neredeyse 11 yıl önce, 2013 yılının yaz aylarında; İstanbul'un kalbinde, Taksim Gezi Parkı'nda çakan ufak kıvılcım tüm Türkiye'yi alevlerle saran bir direnişe dönüştü. Bu sadece siyasi bir kalkışma değildi, aynı zamanda Türk toplumunda ve kültür-sanat sektöründe derin izler bırakan bir dönüm noktasıydı. Bu yazıda, Gezi Parkı direnişinin toplumda ve müzik sektöründe nasıl bir değişim ve uyanış getirdiğini inceleyeceğiz.

AKP Gölgesinde Bir Müzik Sektörü: AKP'nin iktidara gelmesiyle birlikte, müzik sektörü de artan bir baskı ve kontrol altına girmeye başladı. Hükümet, sanatçıların ifade özgürlüğünü kısıtlayan yasalar çıkardı ve eleştirel sesleri susturmaya çalıştı. Bağımsız müzik sahnesi bu baskılardan en çok etkilenen alanlardan biri oldu. Birçok sanatçı siyasi görüşlerini dile getirdikleri için hedef alındı, konserleri iptal edildi ve eserleri yasaklandı. Gezi Parkı direnişi bu gibi baskılara da karşı bir tepki olarak ortaya çıktı. Müzisyenler, protestolara aktif olarak katılarak ve özgürlük ve demokrasi için şarkılar yazarak seslerini yükselttiler. Gezi Parkı'nda çalan ve aynı zamanda üretilen müzik, direnişin ve umudun sembolü haline geldi. Gezi Parkı'nda ilk günden beri pek çok farklı grup ve müzisyen tarafından üretilmekte olan müzik Cumhuriyet tarihine unutulmaz eserler bıraktı. Boğaziçi Caz Korosu'ndan, Cemiyette Pişiyorum'a ve hatta rap'e de sığınarak Joker, Hidra, Ozbi, Ezhel ve Ceg gibi Türkçe rap sektöründe önemli isimler de Gezi Parkı'na destek olmak için şarkılar yazdı. Gezi Parkı direnişi, toplumda ve müzik alanında sadece bir değişim değil, aynı zamanda bir uyanışın da başlangıcı oldu. Sanatçılar, seslerini daha özgürce yükseltmeye ve toplumdaki adaletsizlikleri dile getirmeye başladılar. Bu uyanış, günümüzde de devam ediyor ve müzik sektörünün daha özgür ve demokratik bir hale gelmesine katkıda bulunuyor.

Rap, Rock, Punk! Gezi'de Direnişin Sesi: Gezi'nin atmosferi ne sadece bir türle sınırlı kaldı ne de bir ülke veya şehirle. Rap'ten rock'a, halk müziğinden klasik müziğe kadar her türde, Türkiye'den İngiltere'ye direnişin ve özgürlük arayışının sesi yükseldi. Yurtiçinde Duman'dan

"Eyvallah", Çapulcular'dan "Sık Bakalım" gibi eserler bu dönemin unutulmaz eserleri arasında yer aldı. Yurtdışında ise, Placebo olarak tanıdığımız İngiltere kökenli alternatif rock grubu Gezi Parkı direnişini selamladığı "Rob The Bank" isimli şarkısını ve video klibini yayınladı. Gezi, ana akımın tamamına yayılamadı belki ancak alternatif ve punk müzik çevrelerin tamamı o dönem Gezi'nin etkisi altındaydı. Uzun süre önce dağılmış olan Cemiyette Pişiyorum grubu da olaylardan bir süre önce tekrar birleşme kararı aldı ve Gezi'de fazlasıyla aktif oldular. Olaylar süregelirken Gezi Parkı'nı anlattıkları "Buldozer (POMA)" şarkılarını çıkarttılar. Grup üyeleri şarkıdan "O an büyük bir hadisenin içindeydik. Yaşadıklarımızı anlattık." diye bahsediyor.

Gezi'de Futbol: AKP henüz "siyasi ve kültürel hegemonyamızı" kendince bitirmeden önce her alan gibi spor da çok daha özgürdü. Gezi'nin en büyük gruplarından biri de Beşiktaş taraftar grubu olan ÇArşı'ydı. Daha sonrasında birçok üyesi gözaltına alınan ÇArşı grubu protestoların öncülerinden olmasına rağmen Gezi'nin birleştirici ruhu ile tüm futbol taraftarları tek bir grup olarak Taksimdeydi. ÇArşı taraftarlarının gözaltına alınması üzerine onlara destek olmak üzere çeşitli takımların taraftarları "Ayakta Kal ÇArşı Marşı" adında başka bir şarkı daha besteledi.

Günümüzde müzikten spora her alanda inanılmaz bir kutuplaşma varken o dönem, hangi takımı desteklediği fark etmeksizin, tüm futbol seyircilerinin tek bir çatı altında kendi deyimleriyle "düzene karşı direnen ve ayakta kalan ÇArşı'ya" destek olmaları bugün çok garip gelebilir. Çok değil bütün bu protestolar, konserler, albümlerin tümü bundan sadece 10 yıl önce gerçekleşti.

Gezi Parkı direnişi, Cumhuriyet tarihindeki en önemli dönüm noktalarından biridir; geçmişi yorumlarken de geleceğe bakarken de Gezi'yi göz ardı edemeyiz. Bu direniş; sanatçıların ve halkın özgürlük ve demokrasi için seslerini yükseltmesine, değişime ve uyanışa yol açmıştır. Bu değişimin etkileri günümüzde de hissedilmeye devam etmektedir ve her zaman edecektir.

**SEN DE
İNATÇI OL!**

